

Kız ve Gelincik

Jane MEADOW

Kız ve Gelincik

Jane MEADOW

Sophie her zaman kendine ait bir evcil hayvanı olsun istemişti. Parlak bir cumartesi sabahı annesiyle birlikte hayvan barınağına gitti. Sophie hardal sarısı tişörtünü ve turkuaz tulum şortunu giymişti, kıvrıcık at kuyruğundaki gümüş yıldız tokası parlıyordu. Küçük bir gelincik yumuşak bir battaniyenin altından başını uzattı. Krem beyazı tüylerinin ortasında, parlak gözlerinin çevresinde koyu kahverengi bir maske vardı ve minik pembe burnu kıpır kıpırdı. Sophie fısıldadı: "Merhaba, küçük dostum."

Gelincik uzun ve inceydi, neredeyse Sophie'nin iki eli kadar. Koluna tırmandı ve çillerini kokladı. Sophie, aralıklı dişleri görünen gülümsemesi bütün yüzüne yayılana kadar kıkırdadı. "Benden hoşlandı!" dedi. Annesi gülümsedi ve gümüş gözlüklerini düzeltti. "O daha genç bir yavru ve çok oyuna ihtiyacı var," dedi annesi. "Ona iyi bakmaya hazır mısınız?" Sophie o kadar hızlı başını salladı ki at kuyruğu zıpladı.

Evde Sophie kitaplığın yanındaki köşeye yumuşak bir yatak yaptı. Gelinciğin ince gövdesine küçük mavi bir tasma taktı. Minik pirinç bir çingirak her adımında şingırdıyordu. "Sana Pip diyeceğim," dedi Sophie. Pip kıpırdandı ve kanepenin altına hızla daldı, sonra ayakkabılarının yanında belirdi. Kabarık kuyruğu mutlu bir bayrak gibi sallanıyordu. Sophie güldü. "Sen dünyanın en kıpır kıpır evcil hayvanısın!"

Pip evin her köşesini keşfetmeyi severdi. Sandalyelerin altından kayar, sepetlerin arkasına sıkıştırdı. Boş bir kutuya tırmanır ve koyu yuvarlak gözleriyle dışarı bakar. Ama bir öğleden sonra duvarın yanındaki gevşek kabloların olduğu yığına doğru fırladı. Sophie'nin yüreği ağzına geldi. "Pip, hayır!" diye seslendi ve onu nazikçe kucağına aldı. Pip meraklı ve kıpır kıpır bir şekilde kıvrandı. Sophie onu sıkıca tuttu ve derin derin düşündü.

Sophie Pip'i avuçlarının içinde tutarak halının üstüne oturdu. "Sen hızlı ve meraklısın," dedi ona. "Ama bazı yerler bir gelincik için güvenli değil." Pip gözlerini kırpı ve başparmağını kokladı. Sophie odaya göz gezdirdi ve bir fikir buldu. "Kıpır kıpır olmak için kendine ait bir yere ihtiyacın var," dedi. "Seni izleyebileceğim ve senin için tezahürat yapabileceğim bir yere." Uzun bir karton kutu buldu ve yere koydu.

Sophie kutunun içine yuvarlak delikler açtı ve parçaları bantla birleştirdi. Annesi ona yardım etti, bandı tuttu ve yumuşak gülümsemesini gösterdi. "Gelincikler tünelleri sever," dedi annesi. "İçlerinden küçük trenler gibi hızla geçerler." Sophie tünellerin içini eski yumuşak bir havluyla kapladı, böylece Pip'in patileri rahat edecekti. Bir ucunu kanepenin yanına, diğer ucunu halının yanına yerleştirdi. "İşte!" dedi. "Artık oynamak için güvenli bir yerin var."

Pip tnelin giriřini kokladı. Pembe burnu seęirdi. Sonra ieri daldı ve ileri doęru kıvranarak ilerledi, uzun gvdesi gerilip bklyordu. Mavi tasmaındaki pirin ıngırak hafife řıngırdadı. Sophie tnelin yanına diz kt, yıldız tokası parlıyordu. Kabarık kuyruęunun karanlıkta kayboluřunu izledi. "Gerekten gidiyor!" diye fısıldadı. Annesi sıcak, onaylayan bir glmsemeyle geride durdu.

Pip diğer uçtan dışarı fırladı! Sophie el çırpıp ve sevinçle bağırdı. "Başardın, Pip!" Pip ona parlak, mutlu gözlerle baktı, sonra tünelden diğer yöne doğru hızla geri geçti. Sophie o kadar çok güldü ki çilleri buruştu. Küçük bir top ve yumuşak bir oyuncak fare bulmaya koştu. "Bunları içine saklayalım," dedi. "Sonra onları bulabilirsin!" Pip kıpırdandı, oyuna hazırды.

Sophie oyuncakları tünele yerleřtirdi ve izledi. Pip içeri kaydđ ve havlu boyunca kokladı. Önce topu buldu ve burnuyla dđřarı itti. Sonra geri kıvrandı ve oyuncak fareyle dđřarı çıktı. Sophie yine sevinçle bağırdı. "İkisini de buldun!" Annesi bir sandalye çekti ve yakđna oturdu. "Onu meřgul ve güvende tutuyorsun," dedi annesi. "Bir gelinciğđn tam olarak ihtiyacı olan şey bu."

Bazı günler Pip bir saat boyunca tünellerden girip çıktı. Sophie oyunları zorlaştırdı ve oyuncakları bardakların altına ve küçük kutuların içine sakladı. Pip bardakları devirmeyi ve ödülleri kazıp çıkarmayı severdi. Çıngırağı şingirdar, kuyruğu küçük bir pervane gibi dönerdi. Sophie tünelleri hep yanında tutardı, böylece onu her zaman görebilirdi. "Burada güvendesin," dedi ona. Annesi sandalyesinden izleyip başını salladı.

Bir akşam Pip huzursuz göründü. Tünellere koştu, sonra oyuncak kutusuna geri döndü. Sophie'nin omzuna tırmandı ve kulağını kokladı. Sophie onun her oyuncacı çoktan iki kez bulduğunu fark etti. "Yeni bir şeye ihtiyacın var," dedi. Annesine baktı. "Daha büyük bir tünel yolu yapabilir miyiz?" Annesi bir an düşündü, sonra gülümsedi. "Evet, ama birlikte yapacağız ve güvenli tutacağız."

Sophie ve annesi daha fazla kutu ve bir rulo bant topladı. Üç tünel girişi ve ortada küçük, açık bir oyun alanı olan kıvrımlı bir yol yaptılar. Sophie oraya yumuşak bir battaniye ve küçük bir su kabı koydu. "Burası Pip'in oyun alanı," dedi. Bitirdiklerinde Pip ilk tünele daldı ve her virajdan kıvranarak geçti. Sophie diz çöktü ve her dışarı fırlayışında sevinçle bağırdı, annesi de hafifçe el çırpı.

O günden sonra Pip'in kendine ait güvenli bir yeri oldu. Sophie her sabah onunla oynadı, oyuncaklar sakladı ve tünellerden hızla geçişini izledi. Dinlenmeye ihtiyacı olduğunda Pip, kabarık kuyruğu burnunun üstünde, battaniye yuvasında kıvrılırdı. Sophie bir evcil hayvanın yemekten ve sudan fazlasına ihtiyacı olduğunu öğrendi. Bir evcil hayvanın güvenli alanlara, yapacak çok şeye ve onu izleyip tezahürat yapan iyi bir arkadaşına ihtiyacı vardır.

Bir öğleden sonra komşu bir kadın küçük oğluyla ziyarete geldi. Çocuk Pip'in tünelden hızla geçtiğini görünce sevinçle nefesini tuttu. "Ben de deneyebilir miyim?" diye sordu Sophie'ye. "Ona bir oyuncak saklayabilirsin," dedi Sophie, "ama onu güvende tutmalıyız, yani gevşek kablo yok ve kaçmak yok." Çocuk başını salladı ve tünelin girişine bir top koydu. Pip onu bir anda buldu ve herkes güldü.

Sophie Pip kuağıında halının üstüne oturdu. Pip eline sokulurken minik ıngırağı ıngırdadı. "Sen eğlenceli bir evcil hayvansın," dedi ona, "ama güvenli alanlara ve yapacak çok şeye ihtiyacın var." Annesi yanına oturdu ve at kuyruğına nazikçe dokundu. "Özel bir şey öğrendin," dedi annesi. "Mutlu bir evcil hayvanın oynamak için güvenli bir yere, mutlu bir kızın da bakacağı bir evcil hayvana ihtiyacı vardır." Sophie parlak, aralıklı dişleri görünen gülümsemesini gösterdi.

Pip son bir kez t nelinden dıřarı fırladı ve Sophie'nin omzuna tırmandı. Mavi tasmaşı ılık g r n yordu ve  ingırağı minik bir řarkı s yl yordu. Sophie g venli t nellerine, mutlu gelinciğine ve g l mseyen annesine baktı. "İyi bir takımız," dedi. Ve o g nden sonra her g n Sophie Pip i in sevin le bağırdı, ona oynaması i in g venli yerler verdi ve onu kıpır kıpır, meřul ve sevgi dolu tuttu.